

Durr bele a közepébe!

2017 október 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

Aki a hazáját akarja képviselni, az nem bújhat el a konfliktusok el?l.

Ha gyáva vagy, eltaposnak – mondta a Demokratának Szijjártó Péter. A külgazdasági és külügyminisztert aktuális külpolitikai ügyekről, a német választásról, Ukrajnáról, a visegrádiakról kérdeztük.

– Orbán Viktor azt mondta nemrég, hogy Magyarország középállam lett. Megalapozott ez a kijelentés?

– Ha ránézünk a világpolitikai térképre, akkor azt látjuk, hogy egy korábbi globális tényező mára regionális tényezővé vált. Ez az Európai Unió, amely több oknál fogva néhány más globális szereplő mögé szorult. Viszont ezen a versenyképességét veszíti? földrészen van egy olyan térség, amely ellentétes utat jár be. A közép-európai régió alapvetően négy, vagy inkább öt ország együttese, konkrétan a négy visegrádi állam, és még Romániát is hozzájuk kapcsolom. Ezekben az országokban a józan észen alapuló gazdaságpolitika és biztonságpolitika megteremtette a lehetőséget arra, hogy a kontinentális iránnyal ellentétes pályán fussanak.

– Miért különleges a négy visegrádi állam és Románia gazdaságpolitikája?

– Ezek az országok azt vallják, hogy sikert csak munkával lehet elérni. Tény, hogy csak az a nép lehet sikeres, amelyiknek a lehető legtöbb tagja dolgozik. Ehhez jön még az is, hogy a szóban forgó államok elsődleges biztonságpolitikai célja saját népük megvédése, és nem bocsátkoznak semmiféle természetellenes ideológiai vitába. Megnéztük és kiderült: ha a V4 egyetlen országot alkotna, akkor a lakosság lélekszámát tekintve hatodik helyen állna az EU-ban. Az uniós export egytizede a visegrádiaktól származik, gazdasági, illetve exportteljesítményünk alapján teljes jogú tagként ott ülnének a G20-ak kerekasztalánál. Mindez azt támasztja alá, hogy a V4-országok, így Magyarország is ma már igen komoly vonzerővel rendelkeznek azok számára, akik biztonságos, kiszámítható és szaktudást felmutató helyen akarnak jelentős beruházásokba fogni.

– Hogyan alkalmazkodott ehhez a középállami státushoz Magyarország külpolitikája? Kérdezzük ezt azért, mert a napokban Magyar Bálint, az SZDSZ egykori prominense, kultuszminisztere az amerikai Berkeley egyetemen negatív hangú előadást tartott az Orbán-kormány irányította országról. Ekkor szólásra emelkedett a hallgatóság sorából egy magyar diplomata, helyre tette Magyar Bálintot, megcáfolta hamis vádjait. Ilyesmi azért nemigen fordult elő. Úgy tudni, ön utasítást adott a diplomáciai testület tagjainak, hogy minden ehhez hasonló esetben védjék meg Magyarországot. Ez nem éppen a „merjünk kicsik lenni” stratégiája.

– Amikor három éve megkaptam a külügyminiszteri kinevezésemet, világossá tettem, hogy semmi sem lesz ugyanolyan ebben az épületben, mint korábban, és az általam irányított külpolitika sem hasonlít majd a régre. Ennek alapvetően két oka van. Az egyik, hogy a világ mára teljesen megváltozott, ennek megfelelően a külpolitika feladatkörét is át kellett értékelni. Másrészt Magyarország olyan globális folyamatok keresztútjében találta magát, amelyek nem teszik lehetővé a kényelmes és udvariaskodó külpolitikát, hanem harcolni, küzdeni kell az igazunkért. Ezért nem filozofálással, nyugodt, szivarozgatós beszélgetéssel, elvont stratégiai tervezéssel, hanem naponta megvívott harccal töltjük az időnket. Elkötelezettség, bátorság, a konfliktusok nyílt vállalása – mi ebben hiszünk. A magyar érdekek képviselője ezt követeli meg tőlünk.

– Ez a harc nyilván nem csendesedik a jövőben sem, elég, ha csak arra gondolunk, hogy Angela Merkel folytatja a munkáját Németország kancellárjaként. Többé eddig nemigen kapott jót a magyar kormány.

– Mi örülünk annak, hogy Németországban kereszténydemokrata vezetésű koalíció alakulhat. Hogy pontosan milyen formációban és összetételben, azt még nem tudjuk, de szurkolunk, hogy minél előbb stabil kabinet álljon fel Berlinben. Németország a legfontosabb gazdasági partnerünk. Külkereskedelmünk 27 százalékát velük bonyolítjuk le, a nálunk működő külföldi tőke több mint negyede onnan érkezik. Ha jól megy a németeknek, akkor nekünk is jól megy, ha visszaesnek, akkor a mi kilátásaink is romlanak. Igen, voltak vitáink, diplomáciai vitáink is, de én ezt sohasem tartottam tragédiának. Szuverén országok vagyunk, bizonyos kérdéseket másként látunk, tehát vita van és lesz is. Egyébként a világ minden jelentősebb szövetségében és együttműködési rendszerében elfordulnak nézeteltérések, ez teljesen normális.

– Az elmúlt hetekben kiéleződött az ukrán–magyar viszony. Vajon hogyan tudjuk ezt a vitát megoldani, miként lehet továbblépni?

– Amit Kijev tett, az szégyen és gyalázat. Van egy ország, amelyik azt hirdeti magáról, hogy szeretne előbbre lépni az európai integrációban, és közben lábbal tapossa az Európai Unióval kötött, néhány hete ratifikált társulási megállapodást. Ez a megállapodás kimondja, hogy kisebbségi ügyekben nem lehetséges semmiféle visszalépés. Erre jön az oktatási törvény. Ukrajna nemcsak kétoldalú kötelezettségeit, de a saját alkotmányát is semmibe veszi.

Az, hogy Európában bárki olyan módon és mértékben vágja vissza a kisebbségi jogokat, ahogyan azt Kijev tette, elfogadhatatlan. Minden tízéves kor fölötti magyar, román, bolgár, török, lengyel, görög gyerektől, illetve fiataaltól elvették az anyanyelven való tanulás jogát. Ha valaki nem a legkeményebb eszközökkel lép fel ez ellen, hazaárulást követ el.

– Mi zajlik a színpalak mögött? Az ukránok kezdettől fogva ugyanazt mondták?

– Mi több mint egy éve minden kétoldalú találkozón felvetettük, hogy az ukrán parlament el?tt fekv? nyelvtörvényt, oktatási törvényt és az állampolgársági törvényt ne fogadják el. Hitegettek bennünket, mellébeszéltek, ideológiai természet? vitákat kezdeményeztek. Ha az ukrán nyelv oktatását er?síteni akarják, azt ne úgy tegyék, hogy drámaian csonkítják a kisebbségek jogait, a kisebbségeknek számtalan nemzetközi megállapodás és az ukrán alkotmány alapján is joguk van az anyanyelvi oktatáshoz. Ami most történik, az a kisebbségi jogok eltírása. Ezt nem engedhetjük meg. Örülünk annak, hogy ebben az ügyben nemzeti egység jött létre Magyarországon, de fennáll a román–magyar érdekközösség is. Egyedülálló, hogy egy kisebbségi kérdést a román és a magyar kormány hasonló módon ítél meg, erre hirtelen nem is tudnék példát mondani az elmúlt száz évből. A végs?kig el kell mennünk.

– Az ügy azért is kényes, mert Ukrajna ütköz?állam a nyugati világ és Oroszország között. A kijevi kormány kezét azok fogják, akikkel Budapestnek jóban kell lennie. Megterheli a magyar–amerikai viszonyt, ha mi nem értünk szót Ukrajnával?

– Ennek az ügynek semmilyen hatása nincs az amerikai–magyar kapcsolatokra. A magyar külpolitika világossá tette Amerika számára, megdöbbsentett és sokkolt bennünket, hogy a kijevi amerikai nagykövet Twitter-üzenetben üdvözölte az inkriminált ukrán törvényt. Világossá vált azonban, hogy a nagykövet úgy tette mindezt, hogy közel sem volt tisztában az ukrán törvény minden bet?jével. Ez pontosan megmutatja azoknak a bírálóknak a megalapozatlanságát és felszínességét is, amelyekkel bennünket támadnak. Úgy t?nik, a kijevi amerikai nagykövet nem a részletek embere, és sokszor ez derül ki azokról is, akik Magyarországról sommás véleményt mondanak.

– Brüsszeltől komolyabb és keményebb fellépést vártunk volna a törvény ügyében. Miért maradt ennyire passzív az unió vezetése, különösen úgy, hogy újra és újra felvetődik Ukrajna mielőbbi uniós csatlakozása?

– Brüsszel két betegségben szenved. Az egyik a képmutatás, a másik a politikai korrektség. Az unió versenyképességének és hitelességének csökkenését okozó döntések sokszor erre a két betegsége vezethet?k vissza. Az Európai Parlamentnek és a Bizottságnak ukrán ügyben azzal a vehemenciával kellett volna fellépnie, amivel más országokat szoktak kipécézni és vegzálni, mindenféle hazugságokkal vádolni. Ez a kett?s mérce tipikus esete. Eddig az EBESZ-től kaptuk a legkonstruktívabb visszajelzést, kisebbségi f?biztosuk folyamatos kapcsolatban áll a kijevi kormánnyal, magyarázatot kér a történetekre. Úgy t?nik, hogy a Velencei Bizottság is megvizsgálja majd az ukrán oktatási törvényt, de ennél dinamikusabb fellépést vártunk volna az európai intézményektől. Olykor kinyílik a zsebemben a bicska, amikor megkapom a megkereséseinkre és a kezdeményezéseinkre küldött semmitmondó leveleket.

– Miért ilyen semmitmondóak ezek a levelek?

– Mert azok az urak és hölgyek, akik különböz? nemzetközi szervezetek magas pozícióiban ülnek, elhiszik magukról, hogy nemzetek felett álló hatalmasságok. Meglehet?sen távolról figyelik az egyes nemzetek problémáit, és nagyon ügyelnek arra, nehogy egyértelm?en fogalmazzanak. A valóságban viszont ezeket a nemzetközi szervezeteket a tagállamok adófizet?i tartják fenn. Jogos elvárás tehát, hogy komolyan foglalkozzanak a kérdésekkel, ne rázzák le azokat magukról, mint kutya a vizet.

– Említette Romániát, a román–magyar kapcsolatokat. Lesz kerítés a határon, vagy sem?

– Bár a magyar–román kapcsolatokban sok a nyitott és vitatott elem, de a kapcsolatoknak immár mindkét oldal stratégiai jelent?séget tulajdonít. A magyar export öt százaléka Romániába irányul, ez a második legnagyobb exportpiacunk. Szoros az együttm?ködés a magyar és a román kis- és közepes vállalkozások között, erdélyi gazdaságfejlesztési programot indítottunk, határ menti szénhidrogén-feltérési kutatások kezd?dnek, a gázvezeték kétirányúsításán és új autópálya-összeköttetésen dolgozunk... sorolhatnánk tovább. A magyar kormány els?dleges célja az, hogy megvédje a magyar emberek biztonságát, és ha ehhez kerítést kell építeni, akkor kerítést építünk. A kérdés csak az, hogy ennek a kerítésnek a magyar–román határon van a legjobb helye, vagy esetleg lejjebb, Románia déli részén. Amennyiben szükséges, segítünk nekik, hogy már hozzájuk se érkezhessenek illegális

bevándorlók. Ha ez nem sikerül, akkor a magyar–román határon lesz kerítés.

– Csakhogy ennek a kerítésnek negatív üzenete is lehet, hisz mindkét oldalán magyarok élnek.

– A magyarok nem a zöldhatáron szoktak átjárni. Ami pedig a szimbolikus jelentést illeti, éppen ezektől és az ideológiai vitáktól kell tehermentesíteni magunkat annak érdekében, hogy sikeresek legyünk a jövőben. A vajdasági magyaroknak sem okozott semmiféle problémát a déli határunkon húzódó kerítés, mert a határátkelőkön léptek és lépnek be hozzánk. Voltak, akik azzal vádoltak bennünket Nyugaton és Amerikában is, hogy „ti lezártátok a határt”. Szó sincs erről, dehogyan zártuk le. A határátkelők változatlanul nyitva vannak. A zöldhatárt, igen, azt lezártuk a tömeges illegális bevándorlás miatt. De a kettő nem ugyanaz.

– Ha Brüsszel képmutató és politikailag korrekt, akkor tegyük még hozzá, elszeretettel alkalmazza a kettős mércét is. Itt van például a katalóniai népszavazás esete, amikor a spanyol rendőrség keményen lépett fel. Belegondolni is szörnyű, mi lett volna, ha Magyarországon zajlanak hasonló jelenetek.

– A katalóniai kérdés Spanyolország belügye.

– Ezt értjük, de feltűnt, hogy Brüsszel kivárt a spanyol rendőrség kemény fellépésével kapcsolatban. Mi itt a megoldás?

– Jósolni nem tudok. Az biztos, hogy a spanyol kollégák nincsenek könnyű helyzetben.

– Szóba hoztuk már a visegrádiakat. Most melyik irány fontosabb nekünk, a V4 vagy a Nyugat-Balkán?

– Nincs nyugat-balkáni integráció a visegrádi négyek nélkül. Ma fél kezemen meg tudnám számolni azokat az országokat, amelyek a visegrádiakon kívül támogatják a nyugat-balkáni integrációt. A helyzet az, hogy a visegrádiak a lehangosabb szószólói az unió és a NATO nyugat-balkáni bővítésének. Romániát és Szlovéniát a támogatókhoz sorolhatjuk. Számunkra egyébként a visegrádi együttműködés a legfontosabb. Ugyanakkor tudjuk, hogy mi van akkor, ha nincs béke és nyugalom a Nyugat-Balkánon. Sajnos a nyugati államok nem látják ennek az ügynek a komolyságát, pedig a Nyugat-Balkánon a helyzet súlyos, kezelésében csak az európai, illetve a NATO-integráció segíthet.

– Elképzelhetők tartja, hogy a visegrádiakéhoz hasonló szövetségek együttműködése határozza meg a jövőben az unió döntéseit?

– Szerintem a V4 teljesen egyedülálló jelenség az unióban, és ez így is marad. Brüsszel és a nagy tagállamok nagyon vigyáznak arra, hogy az unió ne különböző regionális csoportok szövetsége legyen, hanem egyedülálló tagállamoké. A V4 a leghatékonyabb és legütőképesebb szövetség. A visegrádi együttműködésnek van súlya, hangja, brandje, mondanivalója. Azt hiszem, a jövőben is a V4 lesz a legjobban működő szövetség az unión belül.

– Mást sem látunk most Európa nyugati felén, mint kulturális leépülést, ártatlan emberek értelmetlen halálát, súlyos értékvesztést, a brüsszeli adminisztráció csetlését-botlását. Mikor veszi át a V4 az unió vezetését?

– Az unió előtt álló nagy kihívásokat tekintve a nagy és erős nyugati tagállamok álláspontja komoly evolúción ment keresztül. Lassan, de jól érezhetően idomulnak ahhoz, amit a kelet-közép-európai országok már jó két évvel ezelőtt mondtak, és amiért akkor iszonyatos mértékű támadásoknak voltak kitéve. Amikor egy nyugati vezető elhangzik, hogy a migrációval szemben a legfontosabb a külső határok megvédése, az jól jelzi a változásokat. Persze, ha korrekt lenne, hozzátenné, hogy amint azt a magyarok és a közép-európaiak már korábban jelezték. A politika viszont nem kreditekről, nem érdemekről, nem dicséretéről szól. Mindenesetre örülünk annak, hogy a mi gondolataink sorra polgárjogot nyernek, sőt irányadóvá válnak az EU-ban.

– Emmanuel Macron megválasztásakor a hazai baloldali sajtó valóságos diadalünnepet tartott, hogy mégsem lesz a lázadás éve 2017. Most a német választás után azért csendesebbek, mert 13 százalékkal mégis megjelent a parlamentben a lázadás. Ha Ausztriában Sebastian Kurz pártja győz, akkor elmondhatjuk, hogy olyan politikai átalakulás zajlik a térségben, amelyből Magyarország profitálni tud?

– Ha Ausztriában néppárti kormány alakul, akkor az a kapcsolatainkat könnyebbé teheti. Ugyanis a szociáldemokrata vezetésű osztrák kormányokkal az elmúlt időszakban a kapcsolatunk némiképpen megterhelődött. Ez azért furcsa, mert Magyarország és Ausztria milliárdnyi szállal kötődik egymáshoz, és nemcsak a

történelem miatt. Ausztria a második legfontosabb kereskedelmi partnerünk és az egyik legaktívabb külföldi beruházó Magyarországon. Az Ausztriában munkát vállaló magyaroknak nagyon fontos szerepük van abban, hogy nyugati szomszédunk gazdaságilag ott tart, ahol tart. Ennek ellenére mégis komoly támadásoknak voltunk kitéve az alapvetően baloldali vezetésű bécsi kormányok részéről. Ha jobboldali, jobbközép, kereszténydemokrata-konzervatív néppárti kormányzás indul meg Ausztriában, akkor szerintem könnyebb lesz a dolgunk. Én magam baráti kapcsolatban vagyok Sebastian Kurzcal, aki mindig felszólal a külügyek tanácsában, keményen és őszintén: durr, bele a közepébe. Jól kiegészítjük és támogatjuk egymást.

– Durr bele a közepébe? Ez nem a diplomácia klasszikus stílusa...

– Nem klasszikus stílus, de nem is élünk klasszikus időket. Aki a hazáját akarja képviselni, az nem bújhat el a konfliktusok elől. Ha gyáva vagy, eltaposnak.

Sinkovics Ferenc, Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

MAGYAR MENEDÉK KÖNYVESHÁZ
www.magyarmenedek.com

Ajánló

